

SENTÈNCIA 2002-10 DE 11 DE MARÇ DE 2002

**CASS. INVALIDESA PER ACCIDENT DE TREBALL. Element professional:
només es pot modificar quan varia l'estat físic de l'interessat.**

Ponent : M.I. Sr. Albert Andrés Pereira

A N T E C E D E N T S D E F E T

1r.- La sentència de 18 de juliol de 2001 de la Secció Administrativa de la Batllia, a la qual es fa expressa referència quant a l'exposició de fets i les al·legacions de les parts, va desestimar la demanda formulada pel Sr. R.M.M. contra la Caixa Andorrana de Seguretat Social, en què demanava l'anul·lació de les resolucions del Consell d'Administració d'aquest organisme de data 22 de novembre de 2000 i de la Comissió Contenciosa de 24 de gener de 2001, comunicades per sengles escrits de 5 de desembre de 2000 i 1 de febrer de 2001, que van denegar la petició de l'interessat per tal que s'incrementés en un 5% -en concepte d'element professional- la pensió d'invalidesa per accident de treball que té reconeguda.

2n.- Disconforme amb aquesta resolució, l'agent va interposar recurs d'apel·lació el 13 de setembre de 2001, i el va formalitzar davant d'aquesta Sala el 23 d'octubre següent. La impugnació es fonamenta en què ha vist disminuïdes les seves retribucions com a conseqüència de l'accident de treball que va patir l'any 1990, que l'impedeix desenvolupar la seva activitat com a pintor de cotxes a ple rendiment, per la qual cosa considera procedent que li sigui reconegut l'element professional i s'incrementi la seva pensió d'invalidesa en un 20%.

3r.- La representació de la Caixa Andorrana de Seguretat Social va contestar el recurs mitjançant escrit presentat el 12 de novembre de 2001, en què sol·licita la confirmació íntegra de la sentència apel·lada.

4t.- En haver estat acordada la substitució de la vista oral pel tràmit de conclusions, les parts van presentar els escrits corresponents, en els quals van reproduir substancialment les al·legacions que anteriorment havien formulat.

F O N A M E N T S D E D R E T

Primer.- La Sala Administrativa del Tribunal Superior de Justícia és competent per a conèixer del present recurs, segons l'article 39.3 de la Llei Qualificada de la Justícia.

Segon.- La pretensió de l'apel·lant de què s'incrementi la pensió d'invalidesa que té reconeguda en un 20%, en concepte d'element professional, s'ha de resoldre

d'acord amb el que disposa l'article 6 del Reglament d'aplicació nº 18, segons el qual aquest element té en compte la pèrdua d'emoluments que sofreix l'assalariat, comparant el sou percebut al reincorporar-se al treball amb el sou que percebia abans de produir-se l'accident. En els termes de l'article 30 del Reglament Tècnic, aquesta reducció definitiva de la capacitat de guany ha de derivar directament de l'accident de treball que ha patit l'assegurat.

Tercer.- En el cas que ara s'examina, resulta del contingut de les actuacions que l'agent va reprendre la seva activitat laboral després de l'accident que va patir l'any 1990, sense que es produís una disminució significativa del seu nivell de retribucions. Posteriorment, quan es va constatar un agreujament de l'estat físic de l'interessat i, correlativament, va modificar-se a l'alça el seu grau d'invalidesa amb efectes de l'1 de desembre de 1998, tampoc va tenir lloc una reducció dels emoluments que venia percebent. Aquesta disminució només es va produir a partir del mes de juliol de l'any 2000, però, com afirma la sentència apel·lada, no s'aporta cap element de judici que permeti afirmar que és conseqüència de l'accident de treball que va patir deu anys abans. En efecte, no consta que l'interessat hagi patit en aquesta darrera data cap alteració en el seu grau d'invalidesa, amb repercussions en la capacitat de guany, especialment quan no es va registrar cap disminució de salari ni en el moment immediatament posterior a l'accident, ni tampoc l'any 1998 quan es van agreujar les seqüel·les que pateix.

En conseqüència, procedeix desestimar íntegrament el recurs d'apel·lació que formula l'agent, i confirmar en els seus termes la sentència impugnada.

D E C I S I Ó

En atenció a tot el que s'ha exposat, el Tribunal Superior de Justícia, Sala Administrativa, en nom del poble andorrà, decideix:

- Desestimar el recurs d'apel·lació que formula el Sr. R.M.M. contra la sentència de 18 de juliol de 2001 de la Secció Administrativa de la Batllia, la qual es confirma en els seus propis termes.

Aquesta sentència és ferma i executiva.

Manem que una vegada s'hagi complert el que disposa l'article 76 de la Llei de la Jurisdicció Administrativa i Fiscal es lliurin els autes originals amb la certificació d'aquesta sentència al Tribunal de Batlles, Secció Administrativa del qual procedien, i que s'arxivin les actuacions del Tribunal.